

1849-08-04

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:  
Brev

Generel kommentar:  
Brevet er ikke fuldendt.  
Brevet indeholder en lille skitse af  
klienten.

Afsendersted:  
Møn

Omtalte personer:  
N.L. Høyen  
J.Th. Lundbye

Arkivplacering:  
Mappe 2 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard beretter hvad han har lavet på Møn. Han har klatret på  
skrænten og har måttet opgive det.

TRANSSKRIFTION

Til

Frøken G: Schouw

[Betalt] paa Nysø

po Præstøe

Møn d 4de August 1849.

Hvorledes har Du det? min egen kjære G! det er saa længe siden vi saaes  
og taledes sammen. Jeg er da lykkelig og vel ankommen hertil, men det var  
ingen smuk [?] Vejret var farligt, Stevns Klint og Jungshoved saa dog godt  
ud alligevel, jeg morede [mig] godt paa Skibet, jeg gjorde et par  
Bekjendtskaber, deriblandt Advokat Bunzens, han fortalte mig meget om  
Hundshoved der maae være ualmindelig malerisk, besynderlige Ræster af  
gammel stor Skov, og store flokke af Kreaturer som i deres Ensomhed ere  
bleven [saa] besynderlige tamme og nysgjærrige at, naar der kommer  
Mennesker; saa løber de efter dem for at se paa dem; jeg havde stor Lyst  
til at se disse deilige Koe og Qvieblikke, som Lundbye saa ypperlig vidste  
at opfatte, o! de deilige Dyr, og de deilige Træer, og de deilige Blomster  
o.s.v. og det deilige Kridt og det ti gange deilige Hav som her findes!!!  
Igaar kom jeg her til Klienten og [var] hele Eftermiddagen ude for at see paa  
alt dette, jeg er nær ved at blive lidt klein tilmode, for hvor skal jeg tage  
fat? her? her? eller her? I Eftermiddag vil jeg tage fat, at [?skitse], og male,  
Høyen har Ret ikke "som var jeg gal", det har Høyen ganske Ret i, det vilde  
ikke være klogt, men jeg vil male af alle kræfter, og ikke spille Tiden med  
at lede, hvorfor lede? Hvor alt, det [?største] bedste er ypperligt; naar jeg  
har malet meget, saa kan jeg jo deraf lade det bedste ud.  
Skyerne er mig egentlig ikke rigtig tilpas, de er [ikke] som

●2●

jeg havde ønsket og haabet de skulle være, jeg vil alligevel male dem som  
de ere, lykkes det for mig, vil jeg dog alligevel blive tilfreds med dem; det  
tegner til at blive et meget Smukt Vejr idag, jeg kan faa et Skyggeparti  
i Skoven antager nu den meget smuk violetblaa Farve, jeg kan dog ikke  
nægte at jeg savner de Skyer jeg saa paa Hogstrup og i Kjøbenhavn, og  
som jeg saa gjerne ønskede at see her ogsaa, de kan kanske komme.  
Jeg har da faaet mit gamle Logi, hos Peder Ladefogeds Søn Hans Peder,  
og har det meget godt, de blev ordentlig ganske fornøiede ved at see mig  
igjen, de sagde at de havde ventet mig hvert aar.

Jeg maa en lille Tour ud at se mig om, naar jeg kommer tilbage vil jeg skrive dette færdigt, lev vel! saa længe.

God dag igjen! Det er ærgerligt, for lidt siden fik jeg at vide at Winthers først i Morges forlod Klinten, jeg kunne altsaa have været sammen med dem hele Eftermiddagen igaar. Der blev ingen malen af i Eftermiddage, hverken Veiret eller jeg var rigtig tilpas, havde jeg taget Malerkassen med i Formiddag da jeg gik ud havde jeg maaske alligevel faaet noget som duede, Veiret var da henrivende, jeg gik ned ved Taleren, Havet var blank, med en ganske sagte Bevægelse, og overordentlig klart, jeg fandt en udmærket Sandbund og badede mig, jeg fandt et deligt Partie som jeg vil male, saaledes som jeg her har tegnet det seer det (ikke) ud, der var som sagt deiligt dernede, jeg ville nu skynde mig hjem

●3●

for at spise til Middag, og saa ud igjen, men da faaer jeg det dumme Indfald at ville gå op ad Klinten paa et Sted hvor der ingen Opgang er, der er et [udtørret] [Overstreget:gammelt] Vandløb og det forekom mig at det maatte kunne gaa an, Halvveien gik ganske godt, men nu blev det steilere og steilere, og mine Kræfter svandt, da jeg ikke havde vel langt tilbage blev det saa steilt og jeg saa udmattet at jeg maatte opgive det, jeg saae mig tilbage, Huh! jeg tog Øienene til mig og krøb paa alle fire ned som jeg varkrøbet op, men det var meget besværligere, jeg var nærmest hele Eftermiddagen af det, men nu er det forbi.

Paa hjemveien saa jeg et smukt Motiv til et Billede, en flok Faar var krøbet ind under en stor Ellebusk for den brændende Sol, de som stod yderst havde et stærkere blaligt dagslys, de inderste havde et dunkelt grønligt skjær (deilig Overgange i farverne) jeg saa længe paa det, tilsidst jeg Bogen op for at tegne Gruppen, da kom Drængen, som skulle fløtte dem, da de saa Ham tog Pokker ved dem, kan [?onde] Samvittighed slog dem, de havde revet dem løse.

Du skriver mig da snart til, min G; Brevet adresseres til Provst Ingerslev paa Liselund, naturligvis p Stege.

Sil

Froken G. Schouw

Gitatt

per  
Nijfje  
p. Trostoe

N



